

Assemblea Vergelitana per la Independència

LLEGIR I ESCRIURE, UN ENTRETENIMENT

És possible que els lectors amb gust per la lectura siguem una espècie en vies d'extinció. Sempre he valorat la lectura com un dels actius més importants en la condició humana. La literatura m'ha ensenyat que la ment humana és feta d'una substància sorprenent a base de paraules, secrets i silencis.

He d'acceptar que, malgrat les màximes del bon lector, un pot ser intel·ligent sense haver llegit cap llibre essencial. Allò que és intel·lectual en aquests moments no és moda. El plaer del llibre en paper està a punt de morir; girar el full amb el dit aviat haurà desaparegut o simplement es reservarà a edicions massa selectes.

Llegir literatura és quelcom que demana una atenció, una concentració a la qual cada vegada estem menys avesats: hem perdut la preparació que teníem per a llegir; segurament el nostre món és massa ple d'interessos externs i molts han començat a pensar que és una pèrdua de temps dedicar-s'hi. Tenim tants suports mediàtics... El llibre tan sols és un instrument que es posa en marxa conjuntament amb la nostra sensibilitat i intel·ligència. Siguem realistes, el món modern abomina del llenguatge literari seduït pel pur argot «missatgístic»— no sé si existeix la paraula, però s'escau.

La bona literatura, com el bon menjar i la bona trobada amorosa, aporta èxtasi, torbació i trobades que no s'obliden mai. Haig de dir que la bona literatura m'ha fet ésser molts cops un il·lús i ha donat sentit la meua vida, una vida una mica insensata, en pensar que podia ésser un revulsiu contra les guerres o la crueltat humana, que les diferències es podien explicar en els llibres i que tots nosaltres, i els altres, seríem capaços d'entendre'ns; veritablement, una il·lusió en un món que cada cop més nega tot allò que porti aires de cultura o humanisme intel·lectual o ideològic, fins i tot artístic. La societat vol un producte immediat. No sé què es pot salvar d'aquest mercat, és evident que els llibres no, per això hi ha literatura i llibres d'aeroport, potser l'única cosa que se'n pot salvar és la poesia. Els poetes són

Josep-Andreu i Mercè Font a l'acte de presentació del Grup de Lectura

els nous pobres de la societat, els *clochards* (vagabunds), una societat moderna que cada cop és més extravagant i amnèsica dins de les seves ciutats tecnològiques, i en aquest nou espai no hi caben ni novel·listes, ni poetes, ni pagesos, ni terrissaires, ni manyans, gent que treballen cultivant la sensibilitat humana. Jo crec que el poeta i el pagès són artistes, o no diu Raimon en la seva cançó allò de «Treballaré el teu cos / com treballa la terra / el llaurador del meu poble: / amb amor i força.»?

Poesia és el vers de Raimon i del pagès; cal sensibilitat i una ment clara per a escriure versos i per a fer solcs fèrtils, cal revisar el poema per a fer-lo entenedorament bell i cal tenir cura els camps per a fer-los bellament productius, o algú em nega que encara «aquesta plana és el dibuix dels déus»? Estan enterrant els pagesos que volen salvar la terra i els escriptors, salvadors de paraules; en definitiva, éssers infumables, i com tabac els llencen al cendrer, malaguanyades cendres!

JOSEP-ANDREU PÉREZ I MINGORANCE (Extret de la presentació del projecte de Grup de Lectura)

GARATGE

Josep Bellavart, S.L.

C/ Baix Empordà, 49 - Tel. i Fax 972 78 00 56
17142 VERGES (Girona)

agroempordà s.l.

ASSECADOR DE CEREALS
ADOBS / LLAVORS / AGROQUÍMICS

Camí de Canet s/n
17134 LA TALLADA
Tel. 972 78 05 73 Fax 97278 03 97
e-mail: aoliveras@teleline.es